НА ПЕРЕДОВІЙ

«БАЛУ» НЕ ПО ЗУБАХ ТЕРОРИСТАМ...

Блокпост, до якого прямував, має свою цікаву історію та назву. Під час однієї з потужних атак терористів у контратаку на ворога пішов старший блокпоста Ільгар Багіров з позивним «Балу». Він сам сів за важелі танка і поїхав прямісінько на російських найманців. Ті не очікували такої сміливості з нашого боку й відступили. Позиції, які відвоював «Балу», українські військовослужбовці утримують і донині. Пізніше герой блокпоста потрапив у засідку та підірвався гранатою, забравши з собою не одного терориста. На добру пам'ять про Ільгара Багірова цей блокпост називається за його позивним.

3

ВІТЧИЗНЯНИЙ ВИРОБНИК

СТАВКА НА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Активізація виробничої діяльності на підприємстві зумовлена розумінням необхідності якнайшвидшого постачання відремонтованої техніки до підрозділів, які беруть участь у проведенні антитерористичної операції на Сході нашої країни. При цьому заводчани не забувають і про інші напрямки — здійснюють модернізацію наявної бронетанкової техніки, а також виготовлення перспективних зразків озброєння.

5

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 10 СІЧНЯ 2015 РОКУ №2 (5337)

З ПЕРШИХ УСТ

«ВІЙСЬКОВИЙ БЮДЖЕТ 2015 РОКУ ПЕРЕДБАЧАЄ СТВОРЕННЯ ПОТУЖНИХ ВІТЧИЗНЯНИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ»

Фото з архіву «НА»

Збільшення видатків оборонного відомства у 2015 році по відношенню до минулорічних становить 17,3 млрд грн. Про це під час свого першого у цьому році брифінгу для журналістів повідомив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

Зокрема, очільник вітчизняного оборонного відомства зазначив, що у поточному році затвердженим у парламенті державним кошторисом Міністерству оборони передбачено 44,6 млрд гривень, з них 4,4 млрд грн — державні гарантії. Рекордний за всі часи незалежності військовий бюджет, за словами генерал-полковника Степана Полторака, буде використаний з урахуванням недоліків та помилок, які раніше були допущені в цій царині.

— Насамперед при використанні бюджетних коштів буде враховано те, що у минулі роки велася недостатня робота з протидії старим корупційним схемам, давалися взнаки неготовність підприємств оборонного комплексу працювати у посиленому режимі, відсутність стандартів щодо забезпечення Збройних Сил озброєнням, оснащенням та технікою. Всі ці недоліки у минулому році постійно змушували працювати в режимі прийняття кризових рішень. Тому, плануючи бюджет на 2015 рік, ми врахували необхідність боротьби з існуючими загрозами та необхідність створення потужної вітчизняної армії, — зазначив Міністр оборони України.

СТОР. 2

Народна армія
10 січня 2015 року

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

«ЧИМ БІЛЬШЕ БЕЗПЕКИ І МИРУ В УКРАЇНІ, ТИМ БІЛЬШЕ БЕЗПЕКИ І МИРУ В ЄС»

У межах офіційного візиту до Берліна відбулися зустрічі Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка з Федеральним президентом Федеративної Республіки Німеччина Йоахімом Гауком, Федеральним канцлером ФРН Ангелою Меркель, а також із представниками німецьких ділових та фінансових кіл.

Під час візиту було підписано спільну заяву між урядом України та Федеративним урядом ФРН про надання кредитних гарантій у розмірі 500 млн євро, зокрема для відбудови інфраструктури в східних областях України. «Кошти будуть направлятися на те, щоб відбудовувати мости, лікарні, залізниці, об'єкти соціальної інфраструктури». Кредит надано на термін до 20 років за дуже низькою процентною ставкою, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

У ході зустрічі Арсенія Яценюка з Ангелою Меркель обговорювалися питання «як майбутнього України, так і майбутнього в цілому європейської безпеки, адже безпека в Україні і стан справ в Україні мають безпосередній вплив в цілому на Європейський Союз».

— Чим більше безпеки і миру в Україні, тим більше безпеки і миру в ЄС, — зазначив Прем'єр-міністр України. Також обговорювалися питання «складних, але потрібних реформ в Україні».

— Ці реформи стосуються в тому числі й зменшення фіскального дефіциту, і, на жаль, закриття цілого ряду соціальних програм і підняття тарифів до ринкових рівнів, зміни бази оподаткування, боротьби з корупцією. В тому числі й боротьби з бізнес-групами, які можуть мати вплив на українську політику, — повідомив глава уряду.

Він наголосив, щоб Україна була успішною, необхідно додатково отримати стабілізаційний фінансовий пакет та нагадав, що минулого року наша держава отримувала відповідну фінансову допомогу.

— Ми не отримуємо жодної допомоги на безповоротній основі. Ми все повертаємо і дуже шануємо, що така допомога надається, — сказав Прем'єр-міністр.

Арсеній Яценюк також обговорив з Федеральним канцлером «ключове питання стабілізації ситуації на Донбасі — виконання Мінських угод».

— Україна виконала свою частину, в тому числі й прийняла непопулярні в країні, але потрібні на той період часу закони — закон про особливий статус Донецька і Луганська, про амністію. Президент України видав наказ про припинення вогню. Також ми готові були до проведення місцевих виборів на відповідних територіях, але, на жаль, РФ не виконала жодного пункту Мінських домовленостей, — повідомив глава уряду.

— Росія незаконно анексувала Крим і захопила українську територію. Росія відправила свою армію і свої війська на територію Донецька і Луганська. Росія постачає зброю російським терористам. Росія порушила всі двосторонні і багатосторонні міжнародні угоди і порушила ключовий принцип територіальної цілісності незалежної держави України. Ще є час і ще є можливості, щоб Росія все-таки виконала те, під чим вона підписалася і що авторизував російський президент, — наголосив Арсеній Яценюк.

Стосовно «газового питання» було зазначено, що «Україна досягла успіху в подоланні корупції в енергетичному секторі». Арсеній Яценюк нагадав, що «разом із Німеччиною і з персональною допомогою Канцлера Німеччини» була підписана тристороння угода про тимчасове постачання природного газу до України: «Також нами було здійснено заміну природного газу, який ми купували в РФ, на природній газ, який ми тепер отримуємо у країн-членів ЄС, і в тому числі від Німеччини, ухвалено закон, за яким західні компанії мають право інвестувати в українську газотранспортну систему і купувати до 49% акцій ГТС».

— Україна в цьому році довела, що вона здатна гарантовано постачати природний газ до країн-членів ЄС. Задля як додаткових гарантій безпеки постачання, так і формування нового енергетичного ринку в Європейському Союзі, ми хотіли б, щоб наші західні партнери, в першу чергу Німеччина, інвестували в модернізацію і спільну експлуатацію найбільшої газотранспортної системи Європи — української ГТС, — наголосив Арсеній Яценюк.

В ході зустрічі з Федеральним канцлером Прем'єр-міністр України зазначив, що «санкції проти Російської Федерації відіграють надзвичайно важливу роль».

— Ідея санкцій — повернути Росію до переговорів. І Росія повинна заплатити ціну, адже вона вчинила міжнародний злочин, — сказав глава уряду України. Він наголосив, що спільні дії ЄС та США «проклали шлях до Мінських домовленостей» та «вже зробили багато, аби Росія стала більш «гнучкою».

Прем'єр-міністр наголосив, що уряд України і Президент України «зробили все, що записано в Мінських домовленостях».

— Що натомість зробила Росія? Нічого, — зазначив Арсеній Яценюк, нагадавши, що є кілька умов, які РФ має виконати згідно з Мінськими домовленостями. Перша — відновлення контролю над кордоном. Друга — Росія має припинити постачання оснащення й смертельної зброї очолюваним Росією терористам. І третя передумова — Росія відведе свою регулярну армію та своїх агентів.

— Якщо Росія виконає ці три передумови, якщо почне виконувати Мінські домовленості, відбудеться значна деескалація ситуації і буде прокладений шлях до подальших позитивних вирішень у досягненні миру, — наголосив Арсеній Яценюк.

ТУРБОТА ПРЕЗИДЕНТА

ПОДАРУНКИ — НА ЗГАДКУ ПРО ЗУСТРІЧ

Фото з сайта dyvys.in

У Богородчанах Івано-Франківської області Президент України разом з дружиною відвідали родину учасника антитерористичної операції, начальника радіостанції взводу зв'язку старшого сержанта Миколу Лозяка, який був призваний із запасу на військову службу 12 травня минулого року.

27 липня під час виконання бойового завдання поблизу Амвросіївки Донецької області Микола Лозяк потрапив під мінометний обстріл та отримав вогнепальне осколкове поранення ніг. Бійцю надано третю групу інвалідності з причини поранення, пов'язаного з виконанням військових обов'язків. Він одружений. Має дружину Оксану та двох синів — Івана і Андрія, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко подякував учаснику АТО та його родині за мужність, виявлену під час захисту країни, і привітав з Різдвом Христовим та новорічними святами.

— Такими, як ви, пишається Український народ, пишаюся і я, як Президент, — сказав глава держави.

Під час спілкування за чашкою чаю Президент розповів про нове озброєння та забезпечення армії та висловив переконання, що після такого посилення ситуація на Донбасі зміниться на краще. «Вже є зброя, техніка, навчилися воювати», — запевнив Петро Порошенко.

Відзначивши неймовірно високу ціну, яку Україна заплатила за свою незалежність, Президент сказав: «Як віруюча людина, вірю, що Бог принесе мир і перемогу».

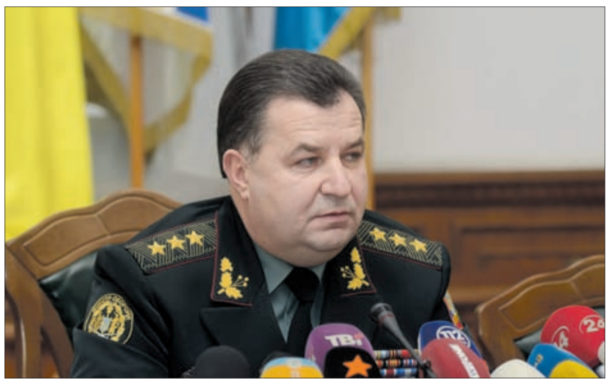
Глава держави наголосив на важливості підтримки воїна родиною, дружиною. «Можна перемагати, коли є такі дружини», — сказав він, звертаючись до дружини воїна Оксани.

Президент висловив подяку родині Лозяків за гостинність та вручив подарунки на згадку про зустріч.

Подякувавши главі держави за теплі слова, Микола Лозяк сказав, що живе армією та думає про повернення на службу.

З ПЕРШИХ УСТ

«ВІЙСЬКОВИЙ БЮДЖЕТ 2015 РОКУ ПЕРЕДБАЧАЄ СТВОРЕННЯ ПОТУЖНИХ ВІТЧИЗНЯНИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ»

Стосовно розподілу оборонних видатків у поточному році генерал-полковник Степан Полторак повідомив, що згідно із Законом України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» передбачено: на розвиток озброєння — 14,0 млрд грн, на підготовку Збройних Сил України — 1,9 млрд грн, а на їхнє утримання — 28,7 млрд грн.

Очільник вітчизняного оборонного відомства зазначив, що з метою системного прийняття рішень та ефективного керування процесом використання бюджетних коштів у Міністерстві оборони розроблено нову концепцію забезпечення Збройних Сил України.

— Цими питаннями буде займатися Департамент матеріального забезпечення, який очолить відомий волонтер Неллі Стельмах, — повідомив Міністр оборони. — Протягом двох останніх місяців Неллі Стельмах працювала в оборонному відомстві, пройшла всі необхідні перевірки, зарекомендувала себе як досвідчений фахівець з цих питань і довела, що як ніхто інший відповідає зазначеній посаді.

Початок на 1-й стор.

Також генерал-полковник Степан Полторак повідомив, що в Міністерстві оборони вже розроблено Доктрину сучасного медичного забезпечення та Державну програму реформування Збройних Сил України, закінчується робота над розробкою нової концепції забезпечення військовослужбовців житлом, а також інші програми, пов'язані із реформуванням і розвитком окремих напрямів діяльності українського війська.

За словами Міністра оборони, втілити заплановане в життя дозволить глибока модернізація, а подекуди і заміна існуючої системи управління, яка нині надто перенавантажена та гальмує процес прийняття рішень. Тому в 2015 році буде вжито комплекс заходів, включаючи питання оптимізації структури центрального апарату Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України, задля більш ефективного управління бюджетними ресурсами.

За словами генерал-полковника Степана Полторака, в Міністерстві оборони та Генеральному штабі вже запущено процес реорганізації структури центрального апарату, головною метою якого є виключення корупційної складової та підвищення ефективності прийняття рішень з використання виділеного ресурсу. Внаслідок реформування апарату оборонного відомства, його чисельність буде скорочена на 125 посад. Планується, що в результаті організаційних заходів у Міноборони буде скорочено шість та реформовано одинадцять департаментів (управлінь). Також у межах зазначених заходів будуть сформовані три нові структурні підрозділи.

ЗАКОНОМ УКРАЇНИ «ПРО ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ НА 2015 РІК» ПЕРЕДБАЧЕНО: НА РОЗВИТОК ОЗБРОЄННЯ — 14,0 МЛРД ГРН, НА ПІДГОТОВКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ — 1,9 МЛРД ГРН, А НА ЇХНЄ УТРИМАННЯ — 28,7 МЛРД ГРН

Чисельність апарату Генерального штабу зменшиться на 74 посади.

Зміни відбудуться не лише в чисельності — в ході реформування відбудеться перерозподіл функцій між Міністерством оборони та Генеральним штабом, зокрема щодо кадрового, фінансового, правового забезпечення, питань запобігання та виявлення корупції, з окремих питань матеріального забезпечення та державних закупівель, присвоєння військових звань офіцерам та призначення на відповідні посади тощо.

Міністр оборони наголосив, що під час заходів із реформування усі працівники підрозділів, що підлягають реорганізації, пройдуть переатестацію на відповідність обійманим посадам, а керівники структурних підрозділів в обов'язковому порядку перед призначенням пройдуть перевірку на поліграфі.

Також, відповідаючи на запитання журналістів, очільник військового відомства повідомив, що у 2015 році перший етап часткової мобілізації розпочнеться 20 січня і триватиме 90 днів. Відмобілізовані військовослужбовці будуть повністю забезпечені всім необхідним та займатимуться бойовою підготовкою — від початкової військової до бойового загалгодження підрозділів. При цьому генерал-полковник Степан Полторак наголосив, що остаточне рішення ухвалене лише щодо першої хвилі мобілізації, під час якої планується призвати 50 тисяч осіб.

— І лише за необхідності, у разі ускладнення обстановки, буде проведено додаткову мобілізацію, яка пройде з квітня по червень 2015 року, в її межах може бути призвано 13,5 тисячі осіб, а також з липня по вересень, коли планується призвати 40 тисяч осіб. Тобто загальна чисельність відмобілізованих становитиме орієнтовно 104 тисячі осіб, — підсумував очільник вітчизняного оборонного відомства.

Також, за словами Міністра оборони України, у 2015 році буде призвано до лав українського війська 40 тисяч строковиків.

Іван СТУПАК,
«Народна армія».
Фото Андрія ШМАТОВА

● ХРОНІКА АТО

«МИРНИЙ ДОНБАС» ПОШИРЮВАТИМЕ ІДЕЇ ТЕРОРИЗМУ

На Сході України в зоні проведення антитерористичної операції терористи продовжують вдаватись до провокаційних обстрілів українських військових зі стрілецької зброї, мінометів, а також використовують артилерію та реактивні установки залпового вогню «Град».

Неспокійно на Донецькому, Маріупольському і Луганському напрямах. За добу загинули 4 українські військовослужбовці, 8 отримали поранення. Нагадаємо, що останнім часом внаслідок введення «режиму тиші» втрати ЗС України зменшились у рази. Проте у разі небезпеки для життя військові діють згідно з наказом і дають належну відсіч у відповідь на провокації з боку терористів.

За оперативною інформацією, почастішали випадки використання терористами безпілотних літальних апаратів. Так, зафіксовано 8 прольотів у небі над населеними пунктами Денежникове, Щербак, Пантелеймонівка, Щастя, Чмирівка, Краматорськ та Глинка. Також прикордонники відділів «Чонгар» та «Благовіщенка» Бердянського загону і «Червоний Чабан» Херсонського загону виявили 4 вертольоти, які рухалися вздовж адміністративної межі над територією тимчасово окупованої АР Крим.

Триває робота наших військових з виявлення терористів, які намагаються проникнути за межі зони АТО. Так, у Донецькій області при в'їзді з території, яка тимчасово підконтрольна бандитам, було затримано громадянина України, який намагався перетнути контрольний пункт «Константинівка» в маршрутному таксі «Донецьк—Вугледар». У нього виявили посвідчення так званого «Війська Донського», яке бере участь у терористичній діяльності на Сході України.

Військовики продовжують заходи з посилення контролю за переміщенням товарів і вантажів, зокрема й за тими, які проходять через контрольні пункти в'їзду–виїзду в зоні АТО. Так, у пункті контролю «Курахове» було затримано 5 вантажівок з-понад 155 тоннами вугілля у зв'язку з невідповідністю супровідних документів.

За оперативною інформацією, зафіксоване подальше перекидання до України підрозділів військовослужбовців ЗС РФ та військової техніки. Найбільш активне накопичення російських найманців фіксується на території Донецької області.

Росія продовжує зухвало порушувати міжнародне право і в односторонньому порядку направила одинадцятий так званий «гуманітарний конвой» на Схід України.

Представники Міжнародного комітету Червоного Хреста не брали участі в переміщенні вантажу, тому український зведений підрозділ здійснив лише візуальне спостереження за проходженням вантажівок через державний кордон, не маючи змоги виконати контрольні функції. Через пункти пропуску «Донецьк» та «Матвіїв Курган» прослідувало загалом 124 вантажівки.

Нагадаємо, раніше повідомлялося, що гуманітарний вантаж, який начебто надійшов з РФ, не доходить до мирних жителів, а продається на ринках у населених пунктах, тимчасово підконтрольних терористам.

У Луганській області вони організували схему контрабандного переміщення лікарських препаратів з території РФ через пункт пропуску «Ізварине». Ці факти вкотре свідчать про те, що лідери бандитів продовжують використовувати скрутне становище місцевого населення для власного збагачення.

Терористи розгортають інформаційну кампанію, спрямовану на дискредитацію України. На території, що контролюється бандформуванням «ДНР», готується до випуску газета «Мирний Донбас», що поширюватиме ідеї сепаратизму та тероризму. Наклад видання — 100 тис. примірників. Також у Донецьку члени НЗФ «ДНР» почали трансляцію двох російських телеканалів, яким заборонено мовлення на території України.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

● НА ПЕРЕДОВІЙ

«БАЛУ» НЕ ПО ЗУБАХ ТЕРОРИСТАМ...

Фото автора

Блокпост, до якого прямував, має свою цікаву історію та назву. Під час однієї з потужних атак терористів у контратаку на ворога пішов старший блокпоста Ільгар Багіров з позивним «Балу». Він сам сів за важелі танка і поїхав прямісінько на російських найманців. Ті не очікували такої сміливості з нашого боку й відступили. Позиції, які відвоював «Балу», українські військовослужбовці утримують і донині. Пізніше герой блокпоста потрапив у засідку та підірвався гранатою, забравши з собою не одного терориста. На добру пам'ять про Ільгара Багірова цей блокпост називається за його позивним.

Зараз на блокпосту «Балу» несуть службу військовослужбовці з 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади. Від їхньої позиції до терористів трохи більше кілометра.

— Раніше з того боку часто прилітали неприємні сюрпризи у вигляді мінометних мін. Проте з оголошенням перемир'я ситуація дещо змінилася. Нині пострілів поменшало, — розповів командир блокпоста «Балу» капітан Анатолій Шевченко.

Важливо, що у містах, де сьогодні немає так званих «ДНР» і «ЛНР», життя налагоджується. Працюють магазини та банки, виплачуються соціальні виплати і пенсії, функціонують заклади освіти та охорони здоров'я. Свавілля терористів тут згадують, як жахливий сон. Але, на жаль, це була реальність.

Капітан Анатолій Шевченко зазначає, що місцеве населення вдячне українським військовослужбовцям за життя без пострілів.

— Часто від мешканців навколишніх населених пунктів звучить запитання: «Хлопці, коли ви вже підете вперед? Адже там наші рідні й друзі, які теж хочуть миру і захисту від терористів», — розповідає офіцер.

Бойового духу бійцям з блокпоста не позичати, вони готові боротися далі. В цьому запевнили солдати Іван В. та Андрій Б. Інші їхні товариші мають за плечима досвід служби у різних гарячих точках та знають, як, що і де робити в тій чи іншій ситуації. Повістки з військкомату вони не чекали і боронити свою державу визвалися самі, за покликом серця. Мабуть, тому цей блокпост і не по зубах терористам…

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

● ОГОЛОШЕННЯ

Міністерство оборони України з 12.01.2015 оголошує конкурс на заміщення вакантних посад керівників державних підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління якими покладено на Департамент економічної діяльності Міністерства оборони України.

Підприємство, що входить до складу концерну «Воєнремсервіс» (тел. (044) 483-46-91-ф.)

Державне підприємство «Івано-Франківський військовийліспромкомбінат», 76014, м. Івано-Франківськ, вул. Л. Ребета, 6, тел. (03422) 3-25-02-ф, (0342) 22-50-48, (0342) 52-92-96.

Підприємство, що входить до складу концерну «Техвоєнсервіс» (тел. (044) 483-67-66, (044) 483-05-62-ф.)

Державне підприємство «Науково-дослідний інститут радіосистем», 10005, м. Житомир, вул. Черняховського, 109.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст) та (або) післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше 5-ти років.

Перелік документів, що надаються комісії разом з заявою: 2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноруч; завірені належним чином: копія документа, що засвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту за відповідною спеціальністю, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я; довідка про відсутність судимості; згода на обробку персональних даних; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента;

Термін подання документів до конкурсної комісії — з 12.01.2015 протягом тридцяти днів за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент економічної діяльності Міністерства оборони України.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — 271-34-50;

у Департаменті економічної діяльності Міністерства оборони України — 520-04-97, електронна адреса: b.kalashnik@mil.gov.ua.

***

Генеральний штаб Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця: **провідного спеціаліста відділу персонального обліку управління обліку особового складу Головного управління персоналу.**

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра. Стаж роботи на державній службі на посаді спеціаліста не менше 1-го року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5-ти років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії: протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: 226-23-60.

***

Державна служба України з надзвичайних ситуацій оголошує відкритий конкурс на заміщення вакантних посад зі складанням іспиту: **заступника директора Департаменту економіки і фінансів.**

Вимоги конкурсу: вища освіта, досвід роботи на керівних посадах в органах виконавчої влади не менше 3-х років або за фахом не менше 5-ти років, вільне володіння українською мовою, знання основних принципів роботи на оргтехніці.

Термін подачі документів на конкурс — місяць з дня опублікування оголошення.

Довідки про умови конкурсу за адресою: м. Київ, вул. О. Гончара, 55-а.

Контактні телефони: 247-31-67, 247-31-75.

●ДОВЕДЕНІ ФАКТИ

РОСІЙСЬКІ «ТАНКИ-НЕВИДИМКИ»,

АБО ЯКЩО БРЕХАТИ, ТО БРЕХАТИ…

Знищені російські Т-72БА під Луганськом

Наприкінці минулого року президент Російської Федерації протягом майже 3,5 годин виступав перед широким загалом представників російських та світових ЗМІ та відповідав на їхні запитання. І вкотре, торкнувшись подій у нашій країні, заперечив безпосередню участь регулярного війська РФ у бойових діях на Сході України.

Тож бачимо, що з певних причин нинішній російський режим вперто продовжує дотримуватися лінії поведінки, яка базується на твердженні, що війна на Донбасі є виключно «громадянською війною», а Російська Федерація тут нібито ні до чого. Але насправді приховати факт участі російських військ у війні проти України важко.

Апарат промивання мозку з підконтрольних їй ЗМІ, який нинішня російська влада задіяла для заперечення своєї військової присутності на Донбасі, використовується нею на повну потужність. Вищезазначений брифінг Путіна є яскравим підтвердженням того. Мовляв, немає нас там, немає…

Як свідчить практика, українські військові навіть із тією зброєю та спорядженням, які в них є на сьогоднішній день (а це, нагадаю, здебільшого зброя ще радянських часів) здатні цілком успішно і досить ефективно перетворювати найсвіжіші новинки російського ВПК на брухт. Найбільш показовими та красномовними фактами високого рівня боєздатності українського війська в цьому сенсі є факти знищення новітньої бронетехніки противника на полі бою. Навіть попри перевагу останнього, або його наступ.

Нагадаю, у серпні минулого року південніше Донецька в районі Іловайська точилися жорстокі та запеклі бої між українськими військами та підрозділами російської армії, які вдерлися на українську територію. У підсумку кілька наших підрозділів потрапили в оточення та були вимушені вести запеклі бої.

Ці події достатньо широко висвітлювалися ЗМІ, зокрема російськими та «місцевими», які контролюються терористами. Нагадаю, що саме в ході цих боїв українські війська, хоча й зазнали відчутних втрат у живій силі та техніці, але також зуміли знищити декілька десятків одиниць ворожої бронетехніки, а окремі зразки захопити. Саме тоді участь російських військ у війні на Донбасі стала не просто очевидною, а кричущою. Адже розбиті та знищені зразки бронетехніки мали виключно російське походження. Більше того, недолугість російських та «ополченських» ЗМІ у висвітленні цих фактів переконливо свідчила про зовсім інший сенс цих події, ніж той, які вони намагалися «донести» до своїх глядачів, слухачів, або читачів.

Зокрема, в ході боїв українська армія, окрім іншої російської бойової техніки, знищила та захопила 4 російські танки Т-72Б3 (сучасна російська версія модернізованого відомого радянського танка Т-72Б). Ця модифікація тільки кілька років тому почала надходити у збройні сили РФ і ще нікуди не експортувалася. Тому ніякі «версії» на кшталт «захопили українські танки» тут явно не проходять. Наше військо просто не має такої техніки…

В ХОДІ БОЇВ УКРАЇНСЬКА АРМІЯ, ОКРІМ ІНШОЇ РОСІЙСЬКОЇ БОЙОВОЇ ТЕХНІКИ, ЗНИЩИЛА ТА ЗАХОПИЛА 4 РОСІЙСЬКІ ТАНКИ Т-72Б3 (СУЧАСНА РОСІЙСЬКА ВЕРСІЯ МОДЕРНІЗОВАНОГО ВІДОМОГО РАДЯНСЬКОГО ТАНКА Т-72Б). ЦЯ МОДИФІКАЦІЯ ТІЛЬКИ КІЛЬКА РОКІВ ТОМУ ПОЧАЛА НАДХОДИТИ У ЗБРОЙНІ СИЛИ РФ І ЩЕ НІКУДИ НЕ ЕКСПОРТУВАЛАСЯ

Зовні Т-72Б3 від інших моделей Т-72, тим більше від виключно українського Т-64 (різних модифікацій), можна відрізнити за кількома характерними ознаками. Перераховувати їх усі — немає сенсу, назву лише ті, які відразу впадають в очі. Це стосується наявності на танку сучасного тепловізора, динамічного захисту виключно російського виробництва і дуже специфічного розміру та конструкції гусениць цієї бойової машини. Все це добре відомо як російським, так й українським військовослужбовцям. Однак, як з'ясувалося, до таких «дрібниць» байдуже російським журналістам, які своєю недолугістю та небажанням приділяти їм увагу у своїй роботі, можна сказати, «підставили» свого президента.

Достеменно відомо про чотири танки Т-72Б3, втрачені армією РФ в серпневих боях на Донбасі. Це зовсім не означає, що було знищено та захоплено лише стільки. Однак «засвітилися» у ЗМІ саме ці чотири.

Усі ці бойові машини неодноразово з'являлися на екранах телебачення, сторінках газет та журналів як беззаперечний доказ участі російських військ у конфлікті на боці терористів. Тим більше, що дуже скоро ці підбиті та спалені танки стали «героями» не тільки українських та російських ЗМІ, а й потрапили у міжнародні ЗМІ.

Однак те, як ці події були змальовані російськими журналістами, наводило на думки про відомого літературного героя — австро-угорського солдата Швейка з відомого твору Ярослава Гашека. Саме він переконував своїх товаришів по службі, які на власні очі бачили розтрощені австрійські аероплани та гаубиці, в тому, що «насправді» це не австрійська, а російська техніка.

Першими, як завжди «відзначились» журналісти російського телеканалу «Росія 1». 14-го вересня у випуску передачі «Вести недели» з'являється сюжет, в якому як «танк українців» фігурує російський Т-72Б3. Там він подається як бойова машина, обладнана апаратурою «підозріло не українського і не російського виробництва». Такий собі натяк на «західне» походження танка. Дурість російських журналістів стає ще очевиднішою, коли пригадати, що саме в цей час Путін всіляко намагався приховувати і заперечував присутність в Україні російських військ і техніки.

Другий російський Т-72Б3 був підбитий і згорів біля дороги поблизу села Новодвірське Донецької області. Про нього можна було дізнатися 9-го вересня з передач «Сегодня» і «Чрезвычайное происшествие» російського телевізійного каналу НТВ. Але цього разу обійшлося без недолугих натяків. Без жодних вагань Т-72Б3 російської армії в сюжеті був названий «досить потужним українським танком», але чомусь — виробництва Чехії. Чесно кажучи, досить дивний вибір, якщо пригадати, що навіть за часів Варшавського договору чехи ніяких танків не виробляли.

Те, що на Т-72Б3 в Україні воювали російські військовослужбовці, підтверджується не тільки «дуже вдалими» репортажами тамтешніх журналістів. Чимало цікавого можна знайти у соціальних мережах та серед надрукованих відомостей у регіональних російських ЗМІ.

НА Т-72БА, ЯК І НА Т-72Б3, ВОЮВАЛИ ВИКЛЮЧНО РОСІЙСЬКІ ТАНКІСТИ. ДУЖЕ СКЛАДНО СОБІ УЯВИТИ, ЩОБ ЦІ НОВІТНІ БОЙОВІ МАШИНИ БУЛИ ПЕРЕДАНІ ТАК ЗВАНИМ «ОПОЛЧЕНЦЯМ»

Так, наприклад, можна дізнатися про те, що на танках Т-72Б3, які задіювали у вторгненні в Україну, бортові номери замальовувались спеціальним знаком швидкого розпізнання — білим колом. А ще можна дізнатись, що на теренах Донбасу встигли відзначитися військовики 6-ї окремої танкової бригади та 200-ї окремої мотострілецької бригади армії РФ на танках Т-72Б3. Вони також любили з вітерцем прокотитися на своїх танках перед журналістами, яких чимало наїхало з Росії знімати «звірства українців». Приміром, танкіст 6-ї окремої танкової бригади Олександр Лебедєв публікує знімок пошкодженого Т-72Б3 і пише друзям, що його танк підбили в Україні протитанковою керованою ракетою.

А ще можна пригадати військовиків 21-ї окремої мотострілецької бригади ЗС РФ, але вже на танках Т-72БА (ще одна виключно російська модифікація відомого радянського танка). Відомо про знищення двох російських бойових машин даної модифікації. Обидві знаходилися біля селища Старобешеве Донецької області. І знову про «подвиги» російських танкістів на чужій для них землі стало відомо лише завдяки журналістам — цього разу агенції «Рейтарс». 25-го жовтня їм вдалося побувати біля Старобешевого, зняти ці Т-72БА, а також використані контейнери протитанкових російських ракет «Корнет», і зробити відповідний репортаж.

Але на відміну від чималої кількості російських та терористичних ЗМІ, які вже декілька місяців видавали ці танки за «розгромлену колону української техніки», американські журналісти цілком вірно визначили виключно російське походження пошкодженої бронетехніки.

Крім знищених біля Старобешевого, на території України у бойових діях застосовувалися інші Т-72БА. Так, 22-го вересня по каналу «Росія 1» у випуску знову ж таки «Вестей», укотре демонструючи «невибагливість» російських тележурналістів до сенсу інформації, яку вони поширюють, був показаний Т-72БА нібито «ополченців» з кольорами російського прапора на корпусі. Але добре відомо, що такої модифікації танків аж ніяк не може бути в Україні, окрім як з території Російської Федерації.

На Т-72БА, як і на Т-72Б3, воювали виключно російські танкісти. Дуже складно собі уявити, щоб ці новітні бойові машини були передані так званим «ополченцям». Просто на той момент усі ці псевдонародні республіки були доволі близькі до військового розгрому, тож переозброювати війська вторгнення «канонічно українськими Т-64» у росіян вже не було часу. В Україну вони вдерлися на тому, що було під рукою, тобто на своїх штатних Т-72.

Точно відомо про загиблого наприкінці серпня в Україні танкіста Василя Караваєва. Він служив в 21-й окремій мотострілецькій бригаді (в/ч 12128) на Т-72БА з номерами, намальованими на блоках динамічного захисту танкової башти, саме так, як на танках, спалених українськими військовими під Старобешевим.

Завершуючи свою розповідь про брехню Кремля, спалені російські танки та незграбність російської пропагандистської машини, хотів би відзначити таке. Чорне, звичайно, можна назвати білим і навпаки, особливо на війні, але треба пам'ятати, що війни завжди закінчуються, навіть сторічні. Коли відгримлять залпи, навряд чи вдасться приховати істину.

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

ВІТЧИЗНЯНИЙ ВИРОБНИК

СТАВКА НА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Нині трудовому колективу ДП «Київський бронетанковий завод», де тимчасовим виконувачем обов'язків директора є Владислав Лисиця, доводиться працювати в посиленому режимі — у три зміни, зокрема й у вихідні дні.

В одному з цехів столичного бронетанкового заводу

Фото Андрія ШМАТОВА

Така активізація виробничої діяльності на підприємстві зумовлена розумінням необхідності якнайшвидшого постачання відремонтованої техніки до підрозділів, які беруть участь у проведенні антитерористичної операції на Сході нашої країни. При цьому заводчани не забувають і про інші напрямки — здійснюють модернізацію наявної бронетанкової техніки, а також виготовлення перспективних зразків озброєння.

Трудовий колектив підприємства, який нині задіяний у виробничому процесі, налічує майже 1000 працівників. Щоправда, працювати їм доводиться переважно на обладнанні, придбаному ще за радянських часів. І в тому, що воно й досі справне, безперечно заслуга самих працівників, які не лише дбайливо до нього ставляться, а й вчасно проводять профілактику.

На озброєнні — лазерна програма

Проте в останні роки все ж таки вдалося придбати півтора десятка зразків сучасного технологічного обладнання вітчизняного виробництва, а також програмну лазерну установку, яка за визначеними параметрами здатна вирізати броньовані деталі заданої форми. І хоча на це довелося витратити не одну сотню тисяч гривень, заводчани анітрохи про це не пошкодували, адже тут переконані: якщо хочеш бути кращим, працюй за сучасними технологіями.

Як уже зазначалося, виробничі потужності підприємства завантажені замовленнями на ремонт бронетанкової техніки різної номенклатури принаймні до кінця першого кварталу поточного року. Тож аби якісно виконати такий великий фронт робіт, працюють у три зміни. Через це навіть довелося оголошувати додатковий набір представників виробничих професій, зокрема фахівців-верстатників: токарів, фрезерувальників, шліфувальників, електриків. Погодьтеся, що таке в наш час на державних підприємствах трапляється нечасто і є радше винятком, аніж правилом.

Тимчасовий виконувач обов'язків директора Державного підприємства «Київський бронетанковий завод» Владислав ЛИСИЦЯ

— Але навіть у випадку, коли молода людина, яка приходить до нас працевлаштовуватися, взагалі не має жодних фахових навичок, ми не вказуємо їй на двері, а даємо шанс реалізувати себе, — говорить начальник управління з юридичних та кадрових питань Ігор Баленко. — Спочатку, звісно, як стажера, закріпленого за більш досвідченим працівником для набуття первинної робітничої професії, а вже потім — більш відповідальні ділянки виробництва. Щоправда, нині штат підприємства вже повністю укомплектований робітничими кадрами, тому на сьогодні процес набору тимчасово призупинений.

При цьому приємно зазначити, що працівники підприємства розуміють, в яких непростих умовах зараз доводиться функціонувати вітчизняному війську, а тому до виконання замовлення від оборонного відомства ставляться з особливою відповідальністю та наполегливістю. Адже вони знають, що нині Збройні Сили України як ніколи потребують не лише фінансової підтримки, а й професійних рук, які б змогли у стислі терміни вчасно виконати поставлене завдання з ремонту техніки. Серед них — ветеран підприємства виробничий майстер цеху №1 Григорій Калініченко, який працює на заводі з 1967 року, та його молодий колега слюсар зі складання бойових машин Ігор Коломієць, котрий лише місяць опановує ази ремонту бронетехніки. Попри різницю у віці, їх об'єднує повна самовіддача та почуття гордості від того, що вони можуть допомагати вітчизняному війську, якісно ремонтуючи бронетехніку.

Словом, роблячи ставку на молодь, яка нині становить вже близько третини від загальної чисельності всіх працівників, тут дбають про майбутнє підприємства, готуючи достойну зміну. І недарма, адже на заводі трудяться чимало фахівців пенсійного віку. Хоча останнім часом середній вік працівників зменшився з 54 до 49 років, що, безумовно, є позитивним наслідком цієї далекоглядної політики.

Пріоритет — удосконалення бойових характеристик

Коли на світовому ринку озброєнь змовники почали надавати перевагу не танкам, а сучасним зразкам колісної бронетехніки (зважаючи на її маневреність, мобільність, швидкість та потужність озброєння), столичні танкоремонтники вирішили йти в ногу з часом. Спочатку вони опанували капітальний ремонт бронетранспортерів БТР-70 та БТР-80, а згодом вирішили вдатися й до розробки вітчизняного БТРа.

Поступово столичні танкоремонтники опанували й випуск різних модифікацій бронетранспортерів — БТР-3, БТР-3Е, БТР-3У, БТР-3Е1. Безперечно, ефективність будь-якої колісної броньованої машини визначається трьома основними тактико-технічними характеристиками: рухливістю, захищеністю та вогневою міццю. Саме на їхньому вдосконаленні при створенні БТР-3Е і зосередили основну увагу фахівці столичного бронетанкового заводу. Зокрема, для посилення його вогневої потужності було запропоновано встановити на бронетранспортері 30-міліметрову автоматичну гармату. До речі, її успішно розробили і почали випускати на Кам'янець-Подільському заводі точної механіки. Крім того, на башті бронетранспортера додатково розмістили дві установки для протитанкових керованих ракет «Комбат», а також 30-міліметровий автоматичний гранатомет та спарений кулемет. У такий спосіб бойовий модуль вітчизняного бронетранспортера отримав чотири види зброї для ураження різноманітних цілей — починаючи від живої сили супротивника і закінчуючи танками і вертольотами. Тому невипадково минулого року певну кількість цих універсальних бронетранспортерів було знято з виконання іноземного контракту і перенаправлено підрозділам вітчизняного війська, задіяним у АТО, для підвищення ефективності їхніх дій.

Тож сподіватимемося, що в цьогорічному державному оборонному замовленні буде передбачено і виготовлення сучасних зразків бронетехніки, зокрема БТР-3-Е1, в інтересах вітчизняного війська для підвищення його обороноздатності. А в тому, що трудовий колектив впорається із поставленим завданням якнайкраще, немає сумнівів. Адже для цього на підприємстві є все необхідне — кваліфікований персонал та виробничі потужності.

Сергій ВОРОНКОВ, «Народна армія»

РЕМОНТ І ВІДНОВЛЕННЯ ОВТ

РІВНЕНСЬКИЙ ГАРТ СТРІЛЕЦЬКОГО ОЗБРОЄННЯ

У ремонтній військовій частині, що на Рівненщині, триває процес відновлення артилерійського озброєння та забезпечення стрілецькою зброєю підрозділів вітчизняного війська, задіяних у АТО на Сході нашої країни.

Зокрема, фахівці здійснюють ремонт спарених зенітних установок ЗУ-23, 152-мм гаубиць 2А65 «МСТА-Б», 122-мм самохідних артилерійських гаубиць 2С1 «Гвоздика», 122-мм гаубиць Д-30, 100-мм гармати МТ-12, 120-мм полкових мінометів ПМ-38, 120-мм мінометів 2Б11 та іншого озброєння цієї номенклатури. Загалом з початку проведення АТО ремонтники з Рівненщини передали підрозділам 166 одиниць озброєння та військової техніки, майже сто тисяч одиниць стрілецької зброї та видали понад 150 тонн військово-технічного майна служби РАО.

— Понад третина озброєння та військової техніки передавалась безпосередньо військовим частинам, що перебувають у зоні АТО. Особовий склад також забезпечив супровід трьох військових ешелонів залізничним транспортом та 56 рейсів з доставки озброєння автотранспортом, — зазначив заступник командира частини по роботі з особовим складом майор Віктор С.

Завдяки допомозі місцевої спілки підприємців роботи з відновлення озброєння і військової техніки виконуються вчасно та якісно. Так, представники бізнесу передали понад півмільйон гривень та ще майже на двісті тисяч гривень оплатили перевезення озброєння до зони проведення антитерористичної операції.

Олександр ГАЙН, Рівне

ПІДВИЩЕННЯ БОЄЗДАТНОСТІ ВІЙСЬКА

ЕФЕКТИВНА ПРОТИДІЯ АРТИЛЕРІЇ СУПРОТИВНИКА

Новітні антимінометні радари AN/TPQ-49 на замовлення Міністерства оборони України поставлять вже на початку цього року. Відповідний контракт з американською компанією Defense Technology Inc. підписала Державна госпрозрахункова зовнішньоторговельна та інвестиційна фірма «Укрінмаш».

Антимінометні радари AN/TPQ-49 складуть ефективну протидію ворожій артилерії. Ці пристрої здатні негайно визначати місце, з якого ведеться вогонь ракетних та артилерійських систем. Діапазон дії — від 50 метрів до 10 кілометрів. Точність визначення координат ворога — до 75 метрів на відстані 5 кілометрів. Сучасні радари AN/TPQ-49 перебувають на озброєнні багатьох країн світу, повідомляє прес-служба Державного концерну «Укроборонпром».

Народна армія
10 січня 2015 року

●ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

...І ЗНОВУ У РОЗВІДКУ

Командир відділення розвідроти 95-ї окремої аеромобільної бригади Сергій Бондаренко був поранений ще влітку минулого року в бою під Красним Лиманом. Тоді загинув командир житомирських розвідників Олексій Крементар і солдат-контрактник Олексій Шевченко. Сергій же тільки за півроку зміг повернутися до строю.

— Отримавши чергове завдання, ми виїхали з нашої бази на горі Карачун. Прочісували село за селом. Знаходили речі, які свідчили, що ворог тут був, — пригадує Сергій Бондаренко.

…Колона десантників почала набирати швидкість, як раптом пролунало: «Контакт на 2 години». Це означало, що попереду і праворуч — ворог. Розвертаючи туди зброю, Сергій відчув сильний глухий удар.

— Я випав з бойової машини. Побачивши, що на мене котиться колесо, відповз у бік, — із хвилюванням згадує Сергій. — Спробував схопити автомат, але права рука не слухалася: пальці не згиналися. Коли подивився на ліву, то побачив, що на ній пальці взагалі відірвані.

Підбіг медик, почав перев'язувати, накладати джгути. В цей момент у нього влучила куля, він упав. Підбіг інший медик, почав допомагати вже двом пораненим.

На допомогу під'їхав другий БТР. Бондаренко чув, як наші бійці стріляли з кулеметів, як зачистили пагорб, як повернулися, аби забрати поранених.

Сергій Бондаренко був першим, кого прооперували в польових умовах. Хірург Андрій Верба буквально створив чудо. Адже у хлопця були сильно понівечені руки та ноги, ушкоджені зв'язки, які довелося зшивати. Ліва п'ята зламана, все тіло зрешечене дрібними осколками. Значних пошкоджень зазнали і внутрішні органи.

Доля не надто балувала Сергія. У 1988 році, коли йому було 4 рочки, родина Бондаренків проживала у місті Ленінакан і дивом залишилась живою під час землетрусу, який вщент зруйнував місто. Пізніше, коли Бондаренки переїхали до Нагорного Карабаху, почалася війна між Вірменією та Азербайджаном.

— Тоді я зрозумів, що таке війна, — згадує хлопець. — Бачив, як мама хвилювалася за тата, як вона його чекала. Саме тоді й вирішив стати військовим — як тато.

Після училища був призваний до Збройних Сил. Спочатку потрапив до смт Десна. За півроку отримав звання сержанта і розподіл у Новоград-Волинський. Тямущого молодшого командира швидко помітили і запропонували укласти контракт на подальшу службу. І він продовжив служити. Але…у спецпідрозділі МВС. Та згодом зрозумів, що служба у Збройних Силах йому більш до душі.

І знову подався в розвідники. Найяскравіші враження Сергій отримав під час навчання на бойових курсах десантної підготовки. Там воїнів вчили системі виживання. З усієї України відібрали лише 20-х. Утім дипломи-сертифікати отримали лише 9 військовослужбовців, серед яких і Сергій Бондаренко.

— Коли почався Майдан, нас перекинули на західний кордон. З початком загострення ситуації у Криму ми передислокувалися в Миколаївську область, потім у Херсонську, — згадує розвідник. — Там вели спостереження, робили вилазки, охороняли газопровід. З часом завдання ставали дедалі відповідальнішими та небезпечнішими. А потім — Донбас, Карачун, поранення, операції і довгий час реабілітації…

Все це вже в минулому. На початку січня командир відділення розвідроти Сергій Бондаренко повернувся у стрій своєї 95-ї окремої аеромобільної бригади.

Інна МАЛЕВИЧ,
«Народна армія»

●НАРОДНА ПІДТРИМКА

«З БАГАТЬМА ВІЙСЬКОВИКАМИ МИ ВЖЕ ПОРІДНИЛИСЯ...»

Група волонтерів координаційного центру допомоги пораненим у зоні антитерористичної операції

Координаційний центр допомоги пораненим у зоні антитерористичної операції очолює Юлія Семенець. Вона разом з колегами допомагає українським бійцям ліками, одягом та продуктами харчування.

— Я давно займаюся бізнесом, який приносить мені непогані статки, — говорить Юлія Тарасівна. — Тож до недавнього досить впевнено почувалася в цьому житті. Але події на Майдані, учасником яких була, змінили його на всі 180 градусів. Коли побачила телесюжет про побиття «Беркутом» студентів на Майдані, зрозуміла, що спокійне життя скінчилося. І буквально наступного дня теж вийшла на Майдан. Спочатку була звичайною протестувальницею. З часом, коли похолодало, почала допомагати учасникам протестів теплим одягом, харчами. Насамперед тих, хто прибув до столиці з інших регіонів і виявився не готовим до зими.

Ситуація в центрі міста з кожним днем ставала дедалі напруженішою. Після того, як міліція кийками та гранатами зі сльозоточивим газом спробувала розігнати людей, десятки з них опинилися у столичних лікарнях. Багато хто з протестувальників перебував у вкрай важкому стані і потребував дорогих ліків, яких, звісно, у наших медзакладах не виявилося. Тож почала допомагати їм медпрепаратами.

— Сьогодні ви досить активно допомагаєте військовикам, постраждалим в ході антитерористичної операції. Це теж була ваша особиста ініціатива?

— Якщо ви натякаєте на пропозиції офіційних осіб Міністерства оборони чи інших державних структур, то їх не було. Це наше щире бажання бути корисними своїй країні у важкі для неї часи. Звучить пафосно? Можливо. Але щиро. Тим паче, що деякі мої родичі тривалий час воюють на Сході країни, тож і всі проблеми військовиків я сприймаю, як власні. А почалося все тоді, коли у Головному військово-медичному клінічному центрі МО України звилися перші поранені бійці: я і кілька моїх подруг, накупивши різних смаколиків, вирішили їх відвідати. Зустріли нас дуже тепло. Зі спілкування з солдатами, офіцерами, а також медичним персоналом центру, дізналися про їхні проблеми, зокрема, щодо забезпечення медичними препаратами, речами першої необхідності. Порадившись, вирішили хоч трохи посприяти в їхньому розв'язанні. Спочатку працювали спільно з однією з громадських організацій, а з вересня — окремо.

— Розкажіть, будь ласка, про ваш колектив, хто є вашими спонсорами.

— Зі мною працюють, зокрема, Олена Прозорова, подружжя Ткачових — Інна та Володимир. Усіх нас познайомив Майдан. Родина Ткачових — унікальна: разом з батьками пораненими опікуються й їхні дві донечки — Настя і Таня, які все літо провели серед бійців, багатьох з них вони знають не лише по іменах та прізвищах: їм відомі й обставини,за яких ті були поранені, якої саме допомоги потребують. До речі, Інна отримала від радіостанції «Свобода» грант у 2,5 тисячі американських доларів і витратила ці кошти на спорудження пандусу до клініки неврології і нейрохірургії, де лікується чимало поранених бійців. Багато які з них пересуваються на візках, милицях, тож донедавна їм було проблематично подолати сходи. Тепер ці труднощі в минулому. Володимир Ткачов має багатьох знайомих не лише в різних куточках України, а й за кордоном. Сьогодні він активно використовує свої зв'язки для розв'язання проблем поранених українських бійців. Нещодавно, наприклад, побував у Данії з метою отримання гуманітарної допомоги від однієї з громадських організацій цієї країни. Привіз медичне устаткування для реанімації, рентген-апарат, 40 ліжок для військово-польових госпіталів, розгорнутих поблизу району бойових дій. Привіз також і ліжка для кількох клінік центру, гостру потребу в яких відчували насамперед тяжкопоранені. Кілька разів він бував і в районі бойових дій, куди возив нашим військовикам гуманітарну допомогу.

— Олена Прозорова працює адміністратором в одному з приватних спортивних клубів столиці. Une Позмінно. А у вільний час допомагає нам, зокрема, доглядає тяжкопоранених, приймає від громадян допомогу, — додає Юлія Семенець.

— Тепер про наших спонсорів, — продовжує розповідь волонтерка. — Це всі небайдужі громадяни, яким болить за нашу Україну, її захисників, котрі мають добрі серця і чуже горе сприймають, як своє. До недавнього часу я і не підозрювала, що в нас багато таких людей. Гроші вони перераховують на рахунок «Благодійний фонд підтримки військової медицини», відкритий в одному з українських банків. Суми різні: від 20–30 гривень до десятків тисяч. Левова частка з них витрачається на придбання медичних препаратів для військовиків, які перебувають у центрі.

— Солдатам, офіцерам українського війська, які воюють на Донбасі, допомагаєте?

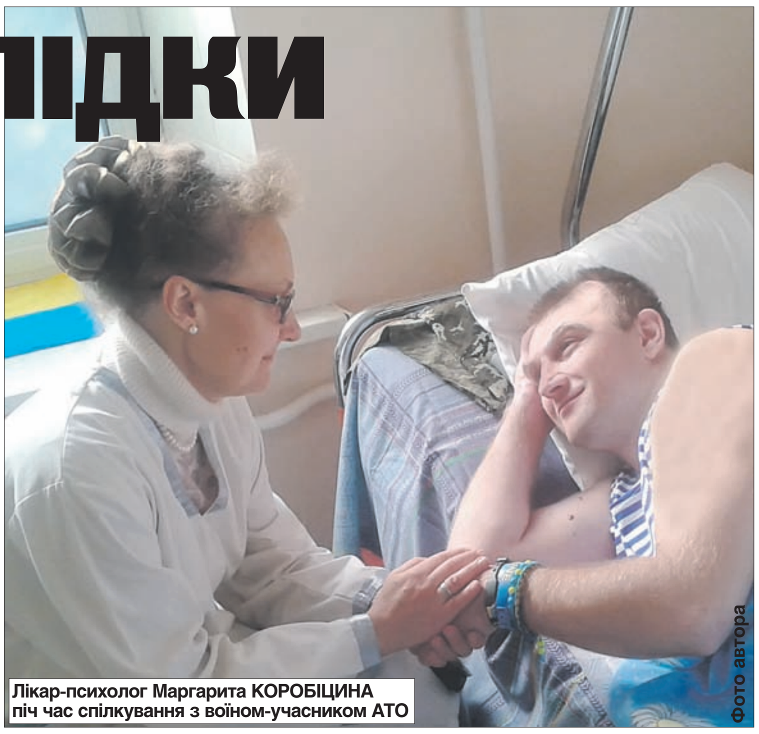
— Звичайно. Наприклад, коли особовий склад полку спеціального призначення опинився у вкрай скрутному становищі, ми відправили хлопцям кілька автівок, завантажених продуктами, ліками, обмундируванням. Напевно, можна сказати, що з багатьма військовиками, яким допомагаємо, ми вже поріднилися…

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ВОЇНІВ АТО

ТУТ ДОЛАЮТЬ НАСЛІДКИ БОЙОВОГО СТРЕСУ

«Гаряча точка», антитерористична операція, «синдром АТО» — такі поняття, на жаль, сьогодні входять у наше повсякденне життя, викликаючи бажання допомогти тим, кого ця неоголошена війна зачепила своїми кривавими крилами. Людям, які за обов'язком служби забезпечують мир та спокій у нашому спільному домі — Україні. Тому в цій ситуації одним з важливих завдань є забезпечення для них «виходу з бою», повернення до звичайного життя.

Лікар-психолог Маргарита КОРОБІЦИНА піч час спілкування з воїном-учасником АТО

Фото автора

Десантник Микола та піхотинець Іван виконували під час антитерористичної операції бойові завдання на передовій. Нині в кожного з воїнів по декілька вогнепальних поранень і контузія. Вони потрапили до 411-го Військово-медичного клінічного центру Південного регіону. Після тестування фахівці з'ясували, що військовослужбовцям потрібний комплексний курс лікування та психологічна реабілітація.

Синдром АТО, набутий воїнами-захисниками України, відрізняється від відомих «афганського» або «в'єтнамського». Адже в ході антитерористичної операції українським солдатам протистоять люди, які протягом десятків років проживали з нами в одній країні. Тому дуже ймовірно, що вплив антитерористичної кампанії на психіку її учасників є значно більшим.

Полковник медичної служби Олег Рапча, який керує клінікою психіатрії, твердо переконаний, що учасникам АТО потрібна не тільки медична допомога а й тривале лікування. Їм життєво необхідна постійна моральна підтримка, яка дозволить набути впевненість у власних силах, позбутися багатьох комплексів, пов'язаних з отриманими пораненнями, не відчувати себе відірваними від життя. І вже за тиждень-другий поранені військовослужбовці починають відходити від стресу, на їхніх обличчях з'являються посмішки.

Під час нашої розмови заступник клініки психіатрії ВМКЦ Олександр Паламар зазначив, що виниклі обставини змушують безперервно розширювати можливості психологічної реабілітації захисників Вітчизни. Йдеться про спеціальну роботу з тими військовослужбовцями, які сьогодні повертаються до виконання завдань у зоні АТО.

— З багатьма воїнами були проведені психологічні тренування, що дозволяють привести до норми їхній психологічний стан. Людина, яка їде в зону бойових дій, повинна бути повністю зосереджена на виконанні свого завдання. Тому ми зі свого боку намагаємося робити все, щоб не лише зняти душевну напругу, а й підготувати військовослужбовців до ротації, — пояснив Олександр Паламар.

Робота в клініці здійснюється за трьома напрямами: подолання наслідків бойового стресу та корекція посттравматичних психічних станів, реабілітація після бойових дій і терористичних актів, підготовка за допомогою військових психологів до роботи за новими технологіями у стресових ситуаціях з метою оволодіння навичками саморегуляції організму.

Ретельно підібраний обслуговуючий персонал, більшість якого працює у ВМКЦ Південного регіону, має не тільки високу кваліфікацію, а й здатний співпереживати негараздам і болю, тактовно підтримати і допомогти воїнам, які отримали поранення на передовій.

Ось вже протягом п'ятнадцяти років клініка психіатрії в межах договору співпрацює з колективом кафедри клінічної психології Одеського національного університету імені І.І. Мечникова. Військові та цивільні фахівці проводять серйозну медико-психологічну роботу з реабілітації учасників бойових дій та ветеранів локальних війн (війна в Афганістані, військові дії в Іраку, бойові дії в зоні АТО), а також спільні наукові дослідження. За час спільної роботи більше шести тисяч пацієнтів ВМКЦ пройшли медико-психологічну реабілітацію та відновну психотерапію. Предметом особливої турботи фахівців були пацієнти з діагнозом ПТСР (посттравматичний стресовий розлад).

На основі багаторічних досліджень, а також за результатами клінічних спостережень працівник клініки, провідний спеціаліст з реабілітації військовослужбовців — учасників АТО, кандидат психологічних наук, доцент, науковий керівник лабораторії клінічної реабілітаційної психології та психологічних експертиз Маргарита Коробіцина розробила авторську методику відновлення слуху та мовлення при мінно-вибухових, акубаро-травматичних ураженнях слуху та нейросенсорної приглухуватості, яка показала високу ефективність при роботі з пораненими із зони АТО.

— У нас лікувалося чимало воїнів, які брали участь у бойових діях. У них особливі психологічні проблеми і реакції на військову травму. Більшість потребують корегування поведінки. Крім того, багато бійців отримали важкі контузії, втратили слух, почали заікатися, — розповідає лікар-психолог. — Найскладнішим у процесі лікування є виведення людини зі стану депресії, адже працювати з людьми доводиться майже по двадцять годин на добу, облаштовуючи їх, переконуючи, а то й просто по-людськи заспокоюючи.

Як стверджують фахівці клініки, людські емоції є наслідком не лише біохімічних процесів, а й певної мотивації. Невипадково від військовослужбовців нерідко доводиться чути таке: «Війна затягує», «Війна, як наркотик»... На жаль, за словами психологів, такі люди можуть становити небезпеку для оточуючих. Адже деякі військові після «гарячих точок» водночас відчувають агресивність із депресією.

— Це і є симптоми посттравматичного стресового розладу, — продовжує розповідь мій співрозмовник. — Формується він так: спочатку — легка ейфорія («я — герой»). Потім відбувається розчарування, спостерігається перенапруження механізмів нервової емоційної регуляції, в цей період військовослужбовці особливо потребують психологічної допомоги...

Психологи помітили, що у військовослужбовців, які мають багаторазовий досвід відряджень на передову, трансформуються ціннісні орієнтації. Помітно знижується, наприклад, пріоритет таких цінностей, як «розвиток», «освіченість». При цьому людині досить важко планувати своє майбутнє. Після неодноразових відряджень у «гарячу точку» більш ймовірними стають нещасні випадки. У родинах учасників бойових дій зростає конфліктність. Статистика свідчить про збільшення випадків розлучень, порушень подружніх і дитячо-батьківських відносин.

Під час розмови з психологами також стало відомо, що посттравматичний стрес, як правило, не проявляється, поки солдати і офіцери залишаються в екстремальних умовах. Він дає про себе знати через півроку — рік після виведення з району бойових дій.

Ще однією особливістю такого стресу є несподіваний прояв багато років по тому. Причому з часом синдром може не затухати, а навпаки — посилюватися. І якщо на початку хвороби відразу не розпізнати травматичні розлади, вони блокуватимуть весь процес лікування. Але головним чином лікарів клініки психіатрії хвилює те, що більшість учасників бойових дій не мають наміру самостійно звертатися по допомогу до психологів. Військовослужбовці навпаки прагнуть уникати розмов, спогадів, пов'язаних із воєнними діями. Багаторічний досвід роботи військових і цивільних психологів на базі Військово-медичного клінічного центру Південного регіону свідчить, що не всі діагностичні показники посттравматичного стресового розладу проявляються однаково. Та й не всі психологічні діагностичні ознаки виявляються. Зарубіжні класифікатори дають низку показників «із запасом», однак не вказують кілька характерних саме для України.

На думку фахівців, у разі їх своєчасного виявлення психологічна симптоматика може бути відносно швидко відкоригована. Отже, насамперед проявляється надчутлива пильність і підозрілість. Далі — стан песимізму і недовіри. У багатьох — нездатність говорити про війну в поєднанні з відчуттям нереальності того, що там відбувалося, та висока тривожність.

За словами Маргарити Коробіциної, досить часто у військовослужбовців-учасників бойових дій виявляється невпевненість у своїх силах, відчуття неможливості впливати на хід подій, агресивність і нездатність бути відкритим у спілкуванні з іншими. Також досить часто помічається потреба мати при собі зброю. Приблизно у третини комбатантів виявляється негативне ставлення до представників влади, бажання зігнати на кому-небудь злість за те, що був відправлений на війну.

— У багатьох воїнів спостерігається втрата сенсу життя. В декого — неприйняття ветеранів інших воєн, хоча останні можуть значно допомогти в реабілітації. Впевнена, що ми зможемо допомогти нашим захисникам якнайшвидше одужати й повернутися до мирного життя, — зазначила лікар-науковець.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Одеса

ПІДСУМКИ РОКУ

«УВЕСЬ МЕДПЕРСОНАЛ ГІДНО ВПОРАВСЯ З ПОКЛАДЕНИМИ ЗАВДАННЯМИ»

В Одесі підбито попередні підсумки за рік діяльності Військово-медичного клінічного центру Південного регіону. Як і для всіх військових, він видався складним та напруженим. Військовим медикам довелось докладати максимум зусиль, аби повертати до повноцінного життя сотні поранених і скалічених неоголошеною війною українських воїнів.

— Починаючи з травня та до кінця минулого року, в складі чотирьох мобільних лікарсько-сестринських бригад та мобільного госпіталю поблизу зони АТО та безпосередньо на передовій побували близько 80 відсотків спеціалістів лікарського складу нашого закладу. За цей час завдяки їхньому професіоналізму в польових умовах отримали медичну допомогу понад 6 тисяч воїнів АТО. А ще понад 1700 бійців, госпіталізованих з Донеччини та Луганщини, проходили стаціонарне лікування в клініках та відділеннях центру, — розповів начальник ВМКЦ Південного регіону полковник медичної служби Володимир Майданюк.

За його словами, торік обсяг завдань, які виконували військові медики, значно зріс. Переважно це пов'язано з лікуванням бойової хірургічної травми. Медперсоналу центру особливо довелося задіяти весь свій професійний потенціал під час лікування поранень довгих трубчастих кісток, голови, шиї, грудної клітки та черевної порожнини.

Як наголосив заслужений лікар України полковник медичної служби Володимир Майданюк, головним підсумком діяльності центру в 2014 році стало те, що, попри велике навантаження, увесь медперсонал гідно виконував покладені завдання, склав іспит на професіоналізм у ході роботи в бойових обставинах.

Це стало можливим, зокрема, завдяки довготривалій систематичній підготовці військових медиків, проведенню практичних занять з розгортання структурних підрозділів мобільного госпіталю та відпрацюванню алгоритму дій бригад екстремальної медицини у разі виникнення надзвичайних ситуацій.

Обсяг основних завдань, які доведеться виконувати особовому складу ВМКЦ Південного регіону поточного 2015 року, залежатиме від ситуації, що складатиметься на Сході України. Але, як зазначив керівник закладу полковник медслужби Володимир Майданюк, в будь-якому разі головні зусилля військових медиків спрямовуватимуться на надання кваліфікованої медичної допомоги особам, які цього потребують, та вдосконалення лікувально-діагностичної бази центру.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ,
Одеса

З ПОВЕРНЕННЯМ!

ЛЬВІВЩИНА ЗУСТРІЛА ГЕРОЇВ

Востаннє Львівський залізничний вокзал так зустрічав військові ешелони, напевно, ще в далекому 1945 році, коли з війни поверталась переможці над фашистською чумою. Тепер тут зустрічали воїнів 4-го добровольчого батальйону 24-ї механізованої бригади, які стояли на передових позиціях на Сході країни. Загалом з фронту повернулись більш ніж 500 бійців. Понад 70 діб вони героїчно обороняли наш мир і спокій від навали російських найманців неподалік населеного пункту Кримське.

Хлібом та сіллю наших воїнів зустрічали на пероні голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка, голова Львівської обласної ради Петро Колодій, а також чимало рідних і близьких наших героїв. Ешелон з бійцями заїхав на вокзал під звуки військового оркестру 24-ї механізованої бригади.

Фото автора

У своєму зверненні до особового складу батальйону очільник області Олег Синютка зазначив, що не лише Львівщина, а й уся Україна може пишатись своїми героями-захисниками. І подякував бійцям за сумлінно виконані завдання.

Своєю чергою командир 4-го механізованого батальйону підполковник Михайло Гнатів запевнив усіх присутніх, що після відпочинку особовий склад повернеться і закінчить справу з відновлення територіальної цілісності України.

Тарас ГРЕНЬ, Львів

«ФОНД ВІДНОВЛЕННЯ ДОНБАСУ»

ВІЙСЬКОВІ В БІДІ НЕ ПОЛИШАТЬ

Фахівці групи цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України, здійснюючи взаємодію між органами військового управління та державної влади на Луганщині, забезпечили доставку до одного із населених пунктів більше тисячі листів шиферу.

Вкрай необхідний мешканцям села, яке постійно обстрілюється незаконними збройними формуваннями, будівельний матеріал був придбаний за сприяння започаткованого Президентом України «Фонду відновлення Донбасу» ще напередодні Нового року. Однак через складні погодні умови довезти шифер до населення не було можливості. Свою допомогу запропонували військовослужбовці ЗС України. Зі складу військових підрозділів, що виконують завдання в Луганській області, було виділено необхідну кількість повноприводної автомобільної техніки, а фахівці групи цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України здійснили супровід вантажу та передали його представникам сільської ради.

Передаючи вантаж, керівник групи цивільно-військового співробітництва привітав місцевих мешканців з Різдвом Христовим та побажав якнайшвидшого повернення до мирного життя.

Сергій БЕРЕЦЬ, із зони АТО

КОНЦЕРТ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ

ФЕЄРІЯ КОЛЯДОК ТА ЩЕДРІВОК

«Христос народився! Славімо його!» Саме під такою назвою на базі Військової академії (м. Одеса) відбувся різдвяний концерт, організатором якого став творчий колектив військового оркестру вишу.

Під час святкової програми виконавці пісень подарували глядачам різнобарвну гаму цікавих народних колядок і щедрівок, а учасники хореографічного колективу запальним танцем створили справжню казкову феєрію Різдва.

Кульмінацією урочисто-святкового концерту стала найпопулярніша українська колядка «Добрий вечір», яку виконали всі солісти.

За словами заступника начальника Військової академії (м. Одеса) по роботі з особовим складом полковника Сергія Пальчика, проведення таких заходів сприятиме естетичному й патріотичному вихованню курсантів на засадах християнської моралі.

— Усе це дозволяє розділити радість Різдва Христового, долучити майбутніх офіцерів Збройних Сил України до духовних і культурних традицій українського народу, — зазначив офіцер.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Одеса
Фото автора

НАГОРОДЖЕННЯ ВОЛОНТЕРІВ

«ЗА ЗАСЛУГИ ПЕРЕД ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКРАЇНИ»

Фото автора

У Тилу Збройних Сил України відбулося нагородження групи волонтерів. Відтак начальник Тилу Збройних Сил України генерал-майор Іван Павловський вручив кожному з них нагрудний знак «За заслуги перед Збройними Силами України», а також подякував за вагомий особистий внесок у справу розбудови й розвитку армії, за зміцнення співробітництва у військовій справі життєдіяльності Збройних Сил України та за всебічну підтримку військових підрозділів, які беруть участь в антитерористичній операції на Сході України.

Свої нагороди отримали представники волонтерських та благодійних організацій «Волонтерська сотня», «Київська Русь», «Діана Макарова», «Крила Фенікса», «Автодозор», «Восток SOS».

Волонтерам було дуже приємно, що про них не забувають. Вони дякували керівництву ЗС України та Тилу за почесні нагороди, а також за співпрацю в їхній нелегкій волонтерській діяльності.

Владислав ІЛЬЧЕНКО, «Народна армія»

ДОБРОЧИННА АКЦІЯ

ДОНОРСЬКА ПІДТРИМКА ВІД СТУДЕНТІВ З МЕЛІТОПОЛЯ

Студенти Таврійського державного агротехнологічного університету, що в Мелітополі, взяли участь в акції «Студенти — донори крові для учасників АТО».

Акцію ініціював головний лікар міської лікарні №1 Микола Андрос, який звернувся з проханням про допомогу до вишу. Ініціативу охоче підтримав декан механіко-технологічного факультету Сергій Кюрчев. Його наслідували інші керівники структурних підрозділів та студенти університету.

— Молодь вузу продемонструвала своїм вчинком приклад справжнього патріотизму. Студентам було запропоновано зробити всі необхідні аналізи, щоб переконатися, що вони повністю готові до здачі крові. Процедура проводилася в умовах максимальної стерильності і безпеки. Спасибі їм за професіоналізм, — зазначив студентський активіст Іван Пономаренко.

За словами медичних працівників, кров відправлять у найближчі госпіталі та лікарні, де проходять лікування військовослужбовці із зони АТО.

Аркадій РАДКІВСЬКИЙ, Мелітополь

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39429**

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідний літературний співробітник — Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Pp - Реклама редакції (подається безкоштовно)
P - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.